Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26398
Copyright: Admont, Benediktinerstift

paradysi laudaret. & cũ eo eẽna fruerentur. qd̃a in
mortalitatis. ꝑ noctẽ ů inuisibilis humani generis
inimicus ualet exprimi. qui primũ hominẽ tẽptationũ
laqueis. & suggestionũ aculeis. in paradyso collocatũ sua
fraude de paradysi iuuit deiecis. licet enũ ferus ille
hostis qui habet in odio omẽ humanũ genus hominẽ de
paradyso in hanc uallẽ lacrimarũ iacẽtem. nulla tam
potestatẽ ualet habere nisi ei data a factore suo fuerit.
Tuus est q̃ dies & tua est nox. tuus est inquã ille homo
quẽ mirabiliter condidisti. & miserĩter redemisti.
Tua est eiã & nox uidel diabolus qui creatũ seduxit.
& ꝰ posteritatẽ eĩ tẽptare non desistit. Tu fabricatus
es auroram & solem. Auroram scilicet fabricasti. idẽ beatã
uirginẽ creasti. ut uerũ solẽ ꝓduceret. cui radio
dies ille. idẽ primus homo illuminaretur. & nox
uidel ꝓeã repelleretur. De qua eiã recte subiungitur
in canticis. Pulchra ut luna electa ut sol. Recte
nãq; beata uirgo luna dicitur. q̃a sicẽ luna
lucem ꝰ in nocte stellis lucidior est. & tamen
suo radio stellas nec fugat nec obfuscat. sic ipsa
antiquos patres patarchas & ꝓphetas meritis ꝑclaros
excellit. & sue dignitatis eminentia ipsorũ
merita clarificauit. Abel q̃ppe lucidissima q̃dam
stella fuit. qui affratẽ innocentẽ occisus, ꝑdno
occubuit. sic & ceteri patres ꝑclare stelle fuerunt.